

Arrest

nr. 110 182 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. GOBERT, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Paghman (provincie Kabul) afkomstig te zijn. U bent een Tadzjiek van etnische origine en bent analfabeet. Uw broer Abdul Saboor was een wapensmokkelaar. Zelf ging u in de tijd van het Talibanregime als lijfwacht werken voor de zoon van de bekende krijgsheer X, leider van de partij Ittehad. U was actief in 'Shamali' waar X destijds verbleef. Op een dag werd u door de Taliban opgepakt. Gedurende een achttal dagen werd u door hen opgesloten. U slaagde erin te ontsnappen en u keerde terug naar Shamali. Na de val van het Talibanregime ging u zich weer in Paghman vestigen. U behoorde nog enige tijd tot de entourage van de diverse krijgsheren uit Paghman maar u besliste uw werk vaarwel te zeggen toen u merkte dat deze personen de bevolking van Paghman slecht behandelden. Net voor u uw werk als lijfwacht stopzette, maakte u aan iemand van de autoriteiten bekend waar een grote partij wapens opgeslagen was. X nam dit niet in dank aan en stelde zich de vraag waarom u hem niet op de hoogte gebracht had. Vier of vijf maanden later werden u

en drie andere personen opgepakt. U werd eerst in het districtshuis van Paghman opgesloten. Vervolgens werd u naar het provinciegebouw in Kabul overgebracht. U werd ervan verdacht een buitenlandse vrouw te hebben ontvoerd en verkracht. Pas na een jaar werd u door een rechtbank vrijgesproken. U kon de cel verlaten en naar huis terugkeren. Echter, tien dagen na uw vrijlating werd u nogmaals gearresteerd. Generaal Babajan wou meer informatie over de verblijfplaats van uw broer Abdul Zahoor, die samen met andere criminelen de regio onveilig maakte. Zo zijn zij onder meer betrokken bij ontvoeringen. U zat opnieuw bijna een jaar in de cel in Kabul. Op 10 september 1383 (komt overeen met 29/04/2004) bent u na een gewapende actie van uw broer en zijn kompanen uit de gevangenis kunnen ontsnappen. U leefde nog anderhalve maand ondergedoken in de bergen in Paghman. Vervolgens bent u uit Afghanistan vertrokken. In juni of juli 2004 bent u in Griekenland aangekomen. U vernam er dat uw broer Abdul Zahoor om het leven werd gebracht. U zou jarenlang in Griekenland verbleven hebben en in de bouw gewerkt hebben. U verkocht af en toe ook kledij op de markt. Enkele maanden voor uw komst naar België werd u door onbekenden neergestoken. U moest een negental dagen in een hospitaal worden verzorgd. Omdat u meende dat uw belagers in opdracht van Raiz Khodadad of Sayyaf handelden, achtte u uw veiligheid in Griekenland niet langer gegarandeerd. Om die reden kwam u naar België en vroeg u hier op 27/05/2010 asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u vreest nogmaals te worden gearresteerd. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afgaans identiteitsdocument (taskara) met bijhorende vertaling naar het Engels, een huwelijksakte, eveneens met vertaling naar het Engels, achttien foto's waarop u in verschillende situaties (onder andere in gevangenschap) te zien bent, een attest van een hospitaal in Athene en een kaartje, een attest van een organisatie in Athene die zich bekommert om slachtoffers van foltering en een kaartje van deze organisatie. Op 07/11/2012 werd u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge veroordeeld voor feiten van mensensmokkel en cocaïne- en heroïnehandel. U werd aangehouden en opgesloten in de gevangenis in Brugge.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u problemen zou hebben gehad met Sayyaf en andere machthebbers uit uw regio van herkomst. Zo dient te worden opgemerkt dat u bijzonder onduidelijk bent over uw beweerde verleden bij de partij Ittehad. U zegt eerst dat u een lijfwacht van Mumtaz was (CGVS, 04/05/2011, p.1) en direct daarna verklaart u dat u Sattar, de zoon van Sayyaf, diende (CGVS, 04/05/2011, p.2). U zou een jaar als lijfwacht gewerkt hebben maar u kan zich niet herinneren in welk jaar het was (CGVS, 04/05/2011, p.2). U verklaart verder dat u in Paghman was toen de Taliban naar uw huis kwamen en u gevangen namen. Na uw ontsnapping zou u dan bij Sayyaf in Shamali zijn gegaan. Vervolgens stelt u dan weer dat u eerst zes maanden voor Sayyaf werkte, dat u pas vervolgens door de Taliban werd gearresteerd en dat u daarna opnieuw voor Sayyaf ging werken (CGVS, 04/05/2011, p.2). Uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dan weer dat u daar verklaarde dat u na uw ontsnapping gewoon naar huis ging (gehoorverslag DVZ, p.2). Dergelijke onduidelijke verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat uw gevangenschap bij de Taliban betreft, dient bovendien te worden gewezen op een andere tegenstrijdigheid. U geeft een attest af van een "Medisch Revalidatiecentrum voor Slachtoffers van Foltering". Dit centrum, gevestigd in Athene, maakte in een verslag van 27/11/2007 melding van uw "sociale geschiedenis". Tijdens een interview zou u hebben vermeld dat u in 2001 gedurende ongeveer één jaar door de Taliban vastgehouden werd. Echter, voor de Belgische asielinstanties heeft u het over een detentie van acht dagen (CGVS, 04/05/2011, p.2). Ook dit roept twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verleden. Voorts is het opvallend dat u, telkens als u gevraagd wordt uw activiteiten als lijfwacht te preciseren, louter herhaalt dat u zorgde voor de bescherming van mijnheer Sayyaf, zonder dat u ergens in detail treedt (CGVS, 04/05/2011, p.2,3). Voorts blijkt u niet te weten of Sayyaf in het verleden, voor u voor de man zou hebben gewerkt, aan gevechten deelnam. U zegt dat u in het verleden niet bij hem was en dat u dit bijgevolg niet weet (CGVS, 04/05/2011, p.3), wat niet kan overtuigen. Ook op de vraag waarom u na de val van de Taliban niet langer voor Sayyaf wou werken, geeft u geen afdoende antwoord. U zegt dat Sayyaf slecht was voor de mensen en dat hij de gronden afnam van onschuldigen (CGVS, 04/05/2011, p.4). Dat Sayyaf het niet zo nauw nam met de mensenrechten, moet u nochtans als lijfwacht al eerder zijn opgevallen. Dat dit bijgevolg de reden was waarom u plotseling met uw werk zou zijn gestopt, dient dan ook erg betwijfeld te worden. Als u gevraagd wordt of er nog andere lijfwachten de brui aan gaven, antwoordt u dat u die vraag niet kan beantwoorden (CGVS, 04/05/2011, p.5). Ook dit is opmerkelijk. Het is opmerkelijk dat u over uw

activiteiten voor Sayyaf en over uw toenmalige problemen met de Taliban onduidelijke en inconsistente verklaringen aflegt. Stel dat aan uw vroegere activiteiten voor Sayyaf geloof zou worden gehecht, dan nog dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat deze persoon verantwoordelijk zou zijn voor de twee gevangenisstraffen die u moest uitzitten. Ten eerste is het niet geloofwaardig dat Sayyaf, die u zou willen doden (CGVS, 04/05/2011, p.4), op dergelijke manier zou handelen. Er mag worden verondersteld dat er efficiëntere manieren zijn om iemand als u uit de weg te ruimen. Zelf heeft u het meermaals over medegevangenen die door zijn politieke invloed tot de doodstraf werden veroordeeld (CGVS, 01/04/2011, p.11,13). Dat Sayyaf zich tot het overheidsapparaat dient te wenden om een ex-lijfwacht te bekampen, is weinig geloofwaardig. Verder dient te worden gewezen op uw vage verklaringen in verband met uw eerste detentie. U stelt dat die er kwam omdat u de locatie van een arsenaal aan wapens bekendmaakte aan overheidscommandant Qadir. Mensen als Shir Alam en Sayyaf zelf zouden dit niet op prijs hebben gesteld (CGVS, 04/05/2011, p.5). Het is opmerkelijk dat u dit aspect van uw relaas, dat tot uw arrestatie zou hebben geleid, niet ter sprake bracht tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag DVZ, p.2). Nochtans zou het een van de belangrijke redenen zijn waarom u Afghanistan moest verlaten (CGVS, 04/05/2011, p.10). Voorts situeert u deze arrestatie vier of vijf maanden nadat u uw job als lijfwacht verliet. U zegt ook dat u twee of drie dagen na de val van de Taliban de info over de wapens doorgaf en dat u vervolgens nog een of twee dagen voor Sayyaf werkte (CGVS, 04/05/2011, p.4,5). Echter, voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u nog dat u acht maanden na de machtsvername door Karzai werd gearresteerd (DVZ, p.2). Voorts stelt u dat vier personen waaronder u werden beschuldigd van de ontvoering van een Duitse vrouw maar u van twee van uw medebeklaagden blijkt u de naam niet te kennen (CGVS, 04/05/2011, p.7). Ook dit is opmerkelijk. Bovendien legt u geen enkel bewijsstuk voor dat zou kunnen aantonen dat u werkelijk voor deze feiten in de gevangenis zat. Nochtans zou u voor de feiten van verkrachting zijn vrijgesproken door een rechtbank. Nergens maakt u het aannemelijk dat u omwille van deze feiten, waarvan u zegt valselijk te zijn beschuldigd door toedoen van Sayyaf, een jaar in de gevangenis zat. Dat het weinig waarschijnlijk is dat Sayyaf en de zijnen verantwoordelijk moeten worden gehouden voor uw problemen met het Afghaanse gerecht, blijkt overigens ook uit het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge van 07/11/2012. Het vonnis stelt dat u voor uw komst naar België in Griekenland verbleef en dat u er deel uitmaakte van een criminele organisatie die betrokken was bij allerlei misdrijven. Volgens het vonnis zou u Griekenland ontvlucht zijn en zou u er niet meer terug kunnen gaan. Samen met uw neef, Nasib Mohibullah, zou u aan het hoofd gestaan hebben van een organisatie van mensensmokkelaars, die personen vanuit Afghanistan naar België brengt via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk. Het vonnis toont aan dat u zich zowel in Griekenland als in België (mensensmokkel en drugshandel) schuldig heeft gemaakt aan criminele feiten. Uw bewering dat u in Afghanistan enkel en alleen omwille van politiek gemotiveerde redenen in de gevangenis heeft gezeten, dient ook om deze reden in een enigszins ander perspectief te worden gezien. De vaststelling dat u zich in Griekenland niet bezig hield met werken in de bouw en de verkoop van kledij op de markt (CGVS, 01/04/2011, p.5), werpt bovendien een heel ander licht op de steekpartij waarvan u in Griekenland het slachtoffer werd. U stelt dat uw vijanden uit Afghanistan het op u gemunt hadden en u zegt Rais Khodadad of Sayyaf verantwoordelijk te achten voor deze feiten (CGVS, 04/05/2011, p.11). Gezien bovenstaande argumentatie kan hier sterk aan worden getwijfeld. Geloofwaardiger is dat het ging om een afrekening binnen "het milieu". Zo blijkt uit het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Brugge dat ook uw medebeklaagde Mohammad Wali te Oostende betrokken geraakte bij een steekincident, en dit omwille van een uit de hand gelopen heroïnedaal. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat u in Afghanistan herhaaldelijk in de gevangenis zat. Het is evenwel niet geloofwaardig gebleken dat u om "politieke" redenen en omwille van een vete met de machthebbers van Paghman dergelijke problemen heeft gehad. Bovendien toont u allerm minst aan dat er redenen zouden zijn om aan te nemen dat u heden de Afghaanse autoriteiten nog dient te vrezen. In dit verband is het overigens zeer opmerkelijk dat u gedurende zes jaar in Griekenland verbleef maar er nooit een asielaanvraag zou hebben ingediend (CGVS, 01/04/2011, p.5). Dit is een eerste aanwijzing dat uw beweerde vrees weinig geloofwaardig is. Ten tweede relativeren de documenten die u aan de Belgische asielinstanties voorlegt uw beweerde vrees voor de Afghaanse autoriteiten eveneens in belangrijke mate. Uw taskara dateert van 25/02/1383 (komt overeen met 14/05/2004). Dat u twee weken na uw beweerde ontsnapping uit de gevangenis een taskara heeft gekregen van de autoriteiten van het district Paghman, het district waar Sayyaf overigens nog steeds woont, toont aan dat u wellicht niet ontsnapt bent maar gewoon werd vrijgelaten. Dat u zich tot de autoriteiten van Paghman heeft gewend, toont evenzeer aan dat u weinig te vrezen heeft van de Afghaanse autoriteiten of van Sayyaf en de zijnen. Verder legt u een akte voor die moet aantonen dat u op 05/04/1389 (26/06/2010), de dag dat de akte werd opgesteld, alleenstaande was. De vaststelling dat een rechtbank in Paghman dergelijke akte laat opmaken, toont opnieuw aan dat u niet de voortvluchtige bent waarvoor u zich uitgeeft. Ten derde verklaart u dat uw broers Ajmal en Ismael na uw ontsnapping uit de gevangenis naar Peshawar (Pakistan) vluchtten omdat zij uw vijanden

vreesden. Uw broers Ajmal en Ismail zouden volgens uw verklaringen van 01/04/2011 om die reden doorlopend in Pakistan verblijven (CGVS, 01/04/2011, p.6,7). Echter, uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat uw broer Haidari Ajmal op 27/05/2008 asiel vroeg in het Verenigd Koninkrijk. Dat u daarvan niet op de hoogte zou zijn, is uitgesloten. Uit het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg blijkt immers dat u contacten onderhoudt met uw familie in Afghanistan. Bovendien hoeft in deze niet te worden betwijfeld dat de genaamde Haidari Ajmal uw broer is. Deze persoon vroeg op 16/03/2011 ook asiel aan in België, dit onder de naam Abdul Saber Majrooh. Hij verklaarde net als u van Paghman afkomstig te zijn. Zijn vader heet Abdul Saboor, wat ook de naam van uw vader is. Hoewel hij beweerde minderjarig te zijn, bleek na een leeftijdsonderzoek dat Abdul Saber Majrooh minstens 26,8 jaar oud is. Zelf stelde u dat uw broer Haidari 27 jaar oud is (CGVS, 01/04/2011, p.6). Haidari Ajmal verklaarde bovendien dat zijn broers Abdul Zahoot (wellicht Abdul Zahoor die volgens uw verklaringen uw vermoorde broer is), Ismail Haidar (u vermeldde eveneens een broer met de naam Ismail) en Abdul Mahroof (de naam die u in Griekenland gebruikte) heten. Ismail zou volgens hem niet in Pakistan wonen, zoals u beweerde, maar in Afghanistan bij jullie ouders. Dat uit de informatie blijkt dat Ajmal en Ismail respectievelijk in het Verenigd Koninkrijk en Afghanistan wonen, is in tegenstrijd met uw verklaringen als zouden zij, op de vlucht voor uw vijanden, in Pakistan verblijven. Ten vierde blijkt uit het vonnis van de Rechtbank dat u door uw familie onder druk werd gezet om een huis te bouwen in Afghanistan (met vier slaapkamers en een grote kelder) en dit ook te financieren. De vaststelling dat uw ouders in Afghanistan wonen en er bouwplannen hebben, toont eveneens aan dat uw familie weinig te vrezen heeft van Sayyaf en consoorten. Dergelijke vaststellingen tonen aan dat uw asielrelaas en beweerde vrees niet geloofwaardig zijn. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Wat de algemene situatie in uw regio van herkomst betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde uit Paghman (provincie Kabul) afkomstig te zijn. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Paghman, dient in casu de veiligheidssituatie in Paghman te worden beoordeeld. Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden. Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld. Uit deze analyse blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door. Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kabul opvallend rustig was. Voor het district Paghman werden er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten gemeld, mede door een sterke aanwezigheid van politie en veiligheidstroepen in de regio (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012). U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Paghman van de

provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Kabul, district Paghman geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. De documenten die u voorlegt vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. Uw taskara en de akte van de rechtbank in Paghman bevestigen uw identiteit die niet ter discussie staat. Het attest van een organisatie in Griekenland stelt dat u door deze organisatie werd gehoord en klinisch onderzocht. Volgens de organisatie bent u een slachtoffer van folteringen. Daar dit verslag ook stelt dat u gedurende een jaar door de Taliban werd opgesloten, rijst de vraag hoe geloofwaardig uw verklaringen ginder dan wel zijn geweest. Het attest van het Algemeen Ziekenhuis van Athene dd. 03/08/2009 stelt dat u voor onderzoek en verzorging in dit hospitaal werd opgenomen. Dat u in Griekenland bij een steekpartij betrokken geraakte, wordt in deze beslissing niet betwist. De foto's waarop onder meer in een Afghaanse gevangenis te zien bent, vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Dat u meermaals in een cel in Kabul heeft gezeten, wordt in deze beslissing evenmin in vraag gesteld. Dat u in Afghanistan problemen kende omwille van de door u aangehaalde redenen, wordt door deze foto's niet aangetoond. Evenmin wordt aangetoond dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt.

Verzoeker wijst erop dat hij zijn asielaanvraag op 28 mei 2010 heeft ingediend, dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna het CGVS genoemd) hem op 1 april 2011 en op 4 mei 2011 heeft gehoord, maar pas in 2013 de veiligheidstoestand in Paghman heeft beoordeeld. Verzoeker wijst erop dat uit de *Achtergrondfiche Afghanistan november 2012* van Vluchtelingenwerk Vlaanderen blijkt dat pas sinds begin 2012 geen subsidiaire bescherming meer wordt verleend aan Afghanen uit Paghman. Hij stelt dat het niet verzoenbaar is met het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus afhankelijk is van de snelheid waarmee het CGVS zijn dossiers behandelt.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoekers asielrelaas en beweerd vrees niet geloofwaardig zijn. De commissaris-generaal baseert zich daarvoor op de volgende vaststellingen: verzoeker heeft zijn problemen met Sayyaf en andere machthebbers uit zijn regio van herkomst niet geloofwaardig gemaakt; de documenten die verzoeker aan de Belgische asielinstanties voorlegde relativeren zijn beweerd vrees voor de Afghaanse autoriteiten in belangrijke mate; uit de informatie blijkt dat verzoekers broers in het Verenigd Koninkrijk en in Afghanistan wonen en niet, zoals verzoeker beweert, op de vlucht voor verzoekers vijanden in Pakistan verblijven; de vaststelling dat verzoekers ouders in Afghanistan wonen en er bouwplannen hebben, toont aan dat zijn familie weinig te vrezen heeft van Sayyaf en consoorten. Verzoeker betwist geen van al deze vaststellingen in zijn verzoekschrift. De Raad sluit zich volledig bij deze vaststellingen aan, net zoals bij het oordeel van de commissaris-generaal dat aan verzoekers asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker haalt verder in zijn verzoekschrift geen enkel argument aan waarom hij in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing geoordeeld dat er voor burgers in het district Paghman van de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor onder meer op de *SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse"* van 11 juli 2012 waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009: Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kabul opvallend rustig was. Voor het district Paghman werden er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten gemeld, mede door een sterke aanwezigheid van politie en veiligheidstroepen in de regio.

Verzoeker betwist dit oordeel en deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift. Hij brengt ook geen informatie aan die tot een ander oordeel kan leiden.

Bijgevolg is er op basis van de informatie die de partijen de Raad aanreiken geen reden om aan te nemen dat er op dit ogenblik in het district Paghman een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Vernietiging

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER